

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ
วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์ ครั้งที่ ๑
“การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม”
The 1st National Conference on Research for Development,
Dissemination and Modern Technology Relaying to Society
Phanomwan College of Technology

16-17 กรกฎาคม 2559
ณ โรงแรมสีมาธานี นครราชสีมา

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลลีลาภาน
กระทรวงอุตสาหกรรม
หอการค้าจังหวัดนครราชสีมา
สมาคมนักวิจัย

กลุ่มวิชาที่นำเสนอผลงานวิจัยทั้งภาคบรรยายและภาคโปสเทอร์

- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ เศรษฐศาสตร์
- กลุ่มสาขาวิชาภาษาศาสตร์และเทคโนโลยี

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

เรื่อง ผู้ทรงคุณวุฒิได้อ่านบทความ

ระดับชาติ ครั้งที่ 1

“การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม”

ณ โรงแรมสีมาธานี จ.นครราชสีมา

Phanomwan College of Technology

The 1st National Conference on Research for Development,

Dissemination and Modern Technology Relay to Society

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์กำหนดให้มีการจัดการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์ “การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม” ประกอบด้วย

3. งานวิจัยและสร้างสรรค์ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์(Humanities, Social Sciences and Economics)

4. งานวิจัยและสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology)

ซึ่งกำหนดจัดขึ้น ในวันที่ 16-17 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 เวลา 08.00 – 18.00 น. ณ โรงแรมสีมาธานี เพื่อให้การจัดการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติทั้งกล่าว ผู้ทรงคุณวุฒิได้อ่านบทความ ดังต่อไปนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิอ่านบทความ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- ศาสตราจารย์.ดร.นพ.รัมเมธิวัตร นราธัณวันชัย
- รองศาสตราจารย์ ดร.พิพัฒน์ ออมฉาญา
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บริขา ขันติโกมล
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี รอดจากภัย
- ดร.ภก.กานต์ วงศ์คุภัสส์
- ดร.ยงยุทธ สงวนชุม

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

มหาวิทยาลัยราชภัฏไถล่องกรรณในพระบรมราชูปถัมภ์

กลุ่มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์

- ศาสตราจารย์.สุนาลี สังข์ศรี
- รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งโรจน์ พุ่มริว
- รองศาสตราจารย์ ดร.กฤตกรณ ประทุมวงศ์
- รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์
- รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์
- รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญญ์พร รัตนพงศ์พร
- รองศาสตราจารย์ ดร.ไฟโรจน์ วีไลนุช

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

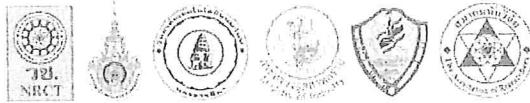
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยหอการค้า

การประชุมวิชาการเสนอผลงานนวัตกรรมด้านชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เมญแพ่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

8. รองศาสตราจารย์ ประทุมวรรณ อุดมสุวรรณกุล	ข้าราชการบำนาญ
9. รองศาสตราจารย์ บุศย์ วิสุทธิ	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
10 รองศาสตราจารย์นิยดา สวัสดิพงษ์	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
11.รองศาสตราจารย์ วิวัฒน์ เอี่ยมไฟรawan	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
12. รองศาสตราจารย์ ดีเรก ทองอร่าม	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนันท พงศ์ศิริทัชช์ธร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ คุณสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยบูรพา
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทึก	มหาวิทยาลัยศิลปากร
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพิตร ธนาวงศ์	มหาวิทยาลัยเรศwor
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภากร ภิญโญอุดรจินดา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิตima พลับพลึง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยพงศ พลับพลึง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัมพันธ์ จันทร์ดี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสสินี บุญมีครีส่งฯ	มหาวิทยาลัยศิลปากร
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงพร หาญสันติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีเชียงใหม่
23. อาจารย์ ดร.วรรณพร อารยะพันธ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
24. อาจารย์ ดร.ประพิมพ์ ศุภิเวสินนนท์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
25. อาจารย์ ดร.ปิยพล ไพรจิตร	มหาวิทยาลัยศิลปากร
26. อาจารย์ ดร.จิตพนธ์ ชุมเกตุ	มหาวิทยาลัยศิลปากร
27. อาจารย์ ดร.สิริชัย ตีเลิศ	มหาวิทยาลัยศิลปากร
28. อาจารย์ ดร.ปวีณ นราเมธุกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
29. อาจารย์ ร้อยตรี ดร.บุญช่วย แจ้งเวชฉาย	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
30. อาจารย์ ดร. กานต์ ศรีวิภาสภิต	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
31. อาจารย์ ดร.ปิยะ นาควัชระ	มหาวิทยาลัยบูรพา
32. อาจารย์ ดร.ยุทธภูมิ มีประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
33. อาจารย์ ดร.วิทยา ศิริพันธ์วัฒนา	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
34. อาจารย์ ดร. เพชรรัตน์ เจริมรอด	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
35. อาจารย์ ดร.พิสิษฐ์ มนิโชติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
36. อาจารย์ ดร. จุ่รัตน์ ดวงจันทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
37. อาจารย์ ดร.สมปอง รักษาธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
38. อาจารย์ ดร.ปิยวารณ สิริประเสริฐศิลป์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
39. ดร.ณรงค์ ศรีเกรียงทอง	บริษัท โมเดรนคาลอนเตอร์เนชั่นแนลคอสมเมติกส์ จำกัด
40. ดร.ธงชัย ทองมา	กองทุนบำเหน็จบำรุงข้าราชการ
41. ดร.บูรินัน รัตนสมบัติ	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
42. ดร.กฤษณ์ โลภา	บริษัท จำเพาะฟูดส์ โพรเชสซิ่ง จำกัด
43. ดร.ภาณุพันธ์ โภพารกิจไพบูลย์	บริษัท เอชจีเอสที ประเทศไทย จำกัด

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relating to Society

ជំពូកទី២

กลุ่มนฐานยศาสตร์ สังคมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อุ่นเรือง
 - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ ลือมงคล
 - ดร.พิชัย สารภักดี
 - ดร.พีรพงษ์ ตั้งก้องเกียรติ

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

หน้าที่และความรับผิดชอบ

- พิจารณาผลงานจากผู้นำเสนอบทความเพื่อนำเสนอแบบบรรยาย หรือ โปสเตรอร์
 - ทำรายงานสรุปผลเสนอต่อที่ประชุมกองบรรณาธิการและคณะกรรมการจัดประชุม

สั่ง ณ วันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ.2559

✓

(ดร.พิสิษฐ์ ศิริรักษ์)
อธิการบดีวิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 ภาควิจัยเพื่อการพัฒนา เมย์แพร์ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
กรณีศึกษาที่พักไสเมสแต่ย์บ้านสวนแสงตะวัน ชุมชนบ้านบางพลับ อำเภอบางคนที
จังหวัดสมุทรสงคราม

Creative tourism management type.

At Baansuansangtawan Homestay Baan Bang Plub community Bangkoktee

Samutsongkhram

อัจฉรา เจริมปี* พิทักษ์ ศิริวงศ์**

Atchara Jermpee* Phitak Siriwong**

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ภายในชุมชนบ้านบางพลับผ่านกระบวนการภาราวิจัยเชิงคุณภาพโดยผู้วิจัยได้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสำรวจภาคสนาม เอกสาร การสังเกต และผู้ให้ข้อมูลหลัก 16 คนโดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือคำถามปลายเปิดที่ใช้ในการสัมภาษณ์และมีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ผลการวิจัย และจากการวิเคราะห์ผลการวิจัย พบว่าการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่เบียดเบี้ยนสิ่งแวดล้อมและเน้นความยั่งยืนให้กับสิ่งแวดล้อมรวมชาติผู้จัดการชุมชนบ้านบางพลับได้และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้อยู่คู่กับชุมชนสืบต่อไป

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

Abstract

The research has aims to study tourism management style within the creative community, some persimmons. Through qualitative research approach used by the researchers to collect data with in-depth interviews. The field survey observations and document the primary tool used by 16 people in research is open-ended questions in interviews and data analysis with a descriptive analysis of the findings. The results showed that the management style of creative tourism as tourism that focuses on life along a simple philosophy. Environmental sustainability and does not encroach on the natural environment. Some home care and community manager juggled development Ecotourism. This is coupled with community assets.

KEYWORD : Creative tourism

* นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ, คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร E-mail : aom_moshiku@hotmail.com

** รองผู้วิทยาศาสตรารายรด., คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร E-mail : innjun@yahoo.com

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวัน (Phanomwan College of Technology)

16-17 กรกฎาคม 2559

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

บทนำ

ปัจจุบันพบว่าการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญที่สุดในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท ทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรง และธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อม การท่องเที่ยวยังมีบทบาทช่วยกระตุ้นให้มีการนำเอาทรัพยากรของประเทศไทยใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง ที่ผู้อยู่ในท้องถิ่นได้เก็บมาประดิษฐ์เป็นหัตถกรรมพื้นบ้าน ขายเป็นของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งสรุปได้ว่าบทบาทและความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมชุมชนชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการท่องเที่ยวนั้นสามารถแบ่งออกเป็นหลากหลายรูปแบบ เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco-tourism) การท่องเที่ยวทางศิลปวิทยากราช (Arts and Sciences Educational Attraction Standard) ก ารท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (Historical Attraction) การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Natural Attraction) ก ารท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Attraction) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) เป็นต้น (ฉบับที่ ๑ วรรณณกอม, 2552)

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงรูปแบบการ

ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) (กรณีศึกษาที่พักโรมสเตย์บ้านสวนแสงตะวัน ชุมชนบ้านบางพลับ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์หมายถึง การเดินทางที่นำไปสู่ประสบการณ์ที่แท้จริงและมีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในงานศิลปะ มรดก หรือคุณลักษณะพิเศษของสถานที่ และยังทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างสัมพันธ์กับผู้คนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อีกด้วย (หัวหาญ ทวีเสง, 2555)

การท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิงสร้างสรรค์ (Creative Community Based Tourism: C-CBT) เป็นการผสมผสานระหว่างท่องเที่ยวโดยชุมชน และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการต่อยอดผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว เพิ่มคุณค่า หาความแตกต่างอย่างสร้างสรรค์ และเป็นชุมชน โดยยึดหลักกระบวนการฯ จำกัด และมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแท้จริง (สุดเด่น วิสุทธิลักษณ์และคณะ, 2544)

ชาวบ้านในชุมชนบ้านบางพลับได้รวมกลุ่มกันดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบของการท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์ เพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเข้ามาสัมผัสร่วมชีวิตชาวสวนและปรุงอาหารใช้ชีวิตแบบ

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เมยแพร์ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

พอกเพียง นอกจากรากนี้ ชุมชนได้มีการรวบรวมความรู้และภูมิปัญญาต่างๆ และจัดตั้งเป็นศูนย์การเรียนรู้มหาวิชาลัยภูมิปัญญาท่องถิน สมุทรสงคราม เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้ที่สนใจ ซึ่งปัญหาที่พบ คือ ที่พักโขมสเตย์ในบริเวณรอบเมืองอยู่จำนวนมากดังนั้น แต่ละสถานที่พักจึงต้องหาความแตกต่างเพื่อเป็นแรงดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยทางโขมสเตย์บ้านสวนแสงตะวัน ชุมชนบ้านบางพลับ ได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่แตกต่างกันอีกมากมาย เช่น การตักบาตรบนเรือ ปั่นจักรยานชมความงามตามของธรรมชาติ การทำน้ำตาลมะพร้าว การทำถ่านผลไม้ การปั่นจักรยานชื่นชมธรรมชาติ และการเปรรูปผ้าลิตผลทางการเกษตร ซึ่งเป็นการนำวิถีชีวิตของคนในชุมชนมาสร้างสรรค์ให้เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

(1) ศึกษาฐานแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

(2) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism)

องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ : UNESCO (2549) "ได้ให้นิยามของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ คือ การท่องเที่ยวที่มีจุดประสงค์ สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาชุมชนที่เกี่ยวข้องให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจ ของชุมชน โดยการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างกลมกลืนและสมพันธ์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีต่างๆ ของชุมชนในเชิงของการเรียนรู้และการทดลอง เพื่อให้ได้มาซึ่งประสบการณ์จากสิ่งที่มีอยู่และเป็นจริงในชุมชน

แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism)

สุด แคน วิสุทธิลักษณ์ และคณะ. (2554) อธิบายถึงการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) ว่า การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวแบบใหม่ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้ถูกกำหนดโดยนักวิชาการหลายราย Crispin Raymond และ Greg Richards เป็นผู้ริเริ่มแนวคิดดังกล่าวและนิยามการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

ว่าเป็น การท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้ผู้เดินทาง หรือนักท่องเที่ยวได้พัฒนาศักยภาพการสร้างสรรค์ของตน ผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์จริงที่ เป็นไปตามลักษณะเฉพาะของพื้นที่เป้าหมาย ที่ได้ท่องเที่ยว กิจกรรมที่หลากหลายไม่ว่าจะ เป็นการทดลองทำอาหาร การทดลองทำศิลปะต่างๆ การทดลองใช้ชีวิตตามแบบอย่างผู้คนในชุมชน เพื่อให้เข้าใจถึง วัฒนธรรมอันมีเอกลักษณ์ของผู้คนและ สถานที่นั้นๆ ผ่านประสบการณ์ตรง นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงานและนักวิชาการทั้งชาวไทยและ ชาวต่างประเทศอีกหลายท่านได้นิยามคำว่า การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สำหรับทัศนคติ ผู้เยี่ยนเห็นว่าการท่องเที่ยวซึ่งนำทรัพยากรทาง วัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์และลักษณ์ของพื้นที่ นั้นๆ มาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพื่อสร้างสรรค์ ประสบการณ์การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมใน พื้นที่ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์เป็นทิศทางใหม่ของการท่องเที่ยว ของโลกปัจจุบันที่มีจุดหมายในการแลกเปลี่ยน การเรียนรู้ และขณะเดียวกันก็เป็นการส่งเสริม พัฒนาศักยภาพของการสร้างสรรค์ให้กับ นักท่องเที่ยวเพื่อนำประสบการณ์ที่ได้จากการ ท่องเที่ยวไปใช้ในวิถีชีวิตของตนเอง

หลักเกณฑ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Basic of Creative Tourism)

1. เป็นความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่ได้เลียนแบบใคร และเป็นต้นแบบอย่างแท้จริง (Originality) และมีความเป็นของแท้ดั้งเดิม (Authenticity)

2. มีการจินตนาการ (Imagination) และมี ความจروลงใจ (Inspiration) ที่แสดงออกเป็น ความคิดอย่างสร้างสรรค์

3. มีองค์ความรู้ (Knowledge) แฟงไว้ด้วย ศิลปะ (Arts) และกิจกรรมอย่างวัฒนธรรม ท้องถิ่น

4. เกิดจากการฉลาดคิด (Ingenuity) กล้ายมา เป็นประดิษฐ์กรรม (Inventiveness)

5. เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของคนในชุมชน (Intellectual assets)

กระบวนการของการท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์ (Process of Creative Tourism)

1. นักท่องเที่ยวเข้าไปมีส่วนร่วม (Active participation) และเรียนรู้ประสบการณ์ (Learning experience) ในวิถีชีวิตประจำวัน ของผู้คนในชุมชน และมีการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างกัน (Interaction)

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เมยแพร์ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

2.นักท่องเที่ยวมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดสร้างสรรค์และประสบการณ์กับชุมชนในท้องถิ่น ในขณะเดียวกัน ก็ได้รับความรู้ประสบการณ์ซึ่งเพิ่มความชำนาญให้นักท่องเที่ยวด้วย

ประเภทการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism)

1.ประเพณมรดกทางวัฒนธรรม (Cultural Heritage) เป็นกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อันเกี่ยวเนื่องกับประวัติศาสตร์ โบราณคดี วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ สภาพสังคม แบ่งเป็นกลุ่มย่อยคือ

1.1) กลุ่มแสดงออกทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม (Traditional Cultural Expression) เช่น ศิลปะงานฝีมือ เทศกาลงานประเพณีต่างๆ

1.2) กลุ่มที่ตั้งทางวัฒนธรรม (Cultural sites) เช่น โบราณสถาน พิพิธภัณฑ์ เป็นต้น

2.ประเพณศิลปะ (Arts) เป็นกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์บนพื้นฐานของศิลปวัฒนธรรม แบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อยคือ

2.1) งานศิลปะ (Visual arts) เช่น การวาดภาพ รูปปั้น และวัตถุโบราณ เป็นต้น

2.2) ศิลปะการแสดง (Performing arts) เช่น การแสดงดนตรีพื้นบ้าน การแสดงนาฏศิลป์ การแสดงละครเป็นต้น

3.ประเภทวิถีชีวิต (Lifestyles) เป็นกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวนেื่องกับวิถีชีวิต การดำรงชีวิตหรือวิถีการทำอาหารท้าทายของคนในชุมชนท้องถิ่นหรือชาวพื้นเมือง แบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อยคือ

3.1) วิถีชีวิตของสังคมเมือง เช่น ย่านสำเพ็ง ย่านเยาวราช ย่านบางลำพู ย่านเมืองเก่า นานา หมู่บ้านไทยทรงดำ古 ไทยพสินธุ์ ย่านเมืองเก่า อำเภอเมืองยโสธร ย่านถนนนางงาม สงขลา เป็นต้น

3.2) วิถีชีวิตสังคมชนบท เช่น หมู่บ้านหนองเข้า - หนองสิน ตำบลเกษตร อำเภอ ตระการพีชผล จังหวัดอุบลราชธานี ตลาดน้ำ ดำเนินสะดวก การเลี้ยงนกเขา อ.จะนะ จังหวัดสงขลา การทำนาการทำผ้า การทำเครื่องปั้นดินเผา ตำบลปทุม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้น

4. ประเภทการตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Functional creation) เป็นกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นสินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เมยแพร์ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

ที่มีความต้องการแตกต่างกัน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม
ย่อยคือ

- 4.1) กลุ่มการออกแบบ (Design) เช่น การออกแบบห้องพักในโรงแรม รีสอร์ฟ การออกแบบสินค้าของที่ระลึกให้มีอัตลักษณ์ ความเป็นท้องถิ่น หรือผลิตภัณฑ์ จากแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ
- 4.2) กลุ่มสื่อสมัยใหม่(New media) เช่น ระบบดิจิตอล ซอฟแวร์เกมส์ต่างๆ
- 4.3) กลุ่มบริการทางความคิดการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism Services) เช่น การบริการทางสถานบัตรกรรม โฆษณา นันทนาการ และบริการแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ อีก ๑ แห่ง อีก ๑ แห่ง อีก ๑ แห่ง :

(<http://www.cddubon.net/webapp/Fileskm/km341129072012163855.pdf>)

แนวคิดองค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยว

องค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยว
ควรมีองค์ประกอบหลักอย่างน้อย 3 ประการ
หรือ 3 A's ดังต่อไปนี้ คือ (บุญเลิศ จิตตั้ง
รัตนนา, 2548 ก, หน้า 28-29) กล่าวไว้ว่า

1. ทรัพยากรท่องเที่ยวท้องมีสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดของ

ทรัพยากรท่องเที่ยวที่ต้องมีสิ่งดึงดูดใจอย่างใดอย่างหนึ่งในการดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยี่ยมเยือนสถานที่นั้น ๆ ซึ่งสิ่งดึงดูดใจการท่องเที่ยวอย่างมากแต่ก็ต่างกันไปตามประเภทของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยแต่ละกลุ่มจะสนใจสิ่งดึงดูดใจของทรัพยากรท่องเที่ยวแต่ละประเภทแตกต่างกันไป เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อาจสนใจด้านความสวยงามของธรรมชาติ ก็ขอบที่จะไปเที่ยวภูเขา หรือหาดทราย หรือนักท่องเที่ยวอีกกลุ่มนี้อาจสนใจด้านศิลปวัฒนธรรม ก็ขอบที่จะไปเที่ยวชมวิถีชีวิตของชาวเขา หรือนักท่องเที่ยวอีกกลุ่มนี้อาจสนใจด้านโบราณสถาน ก็ขอบที่จะไปเที่ยวชมอุทยานประวัติศาสตร์ เป็นต้น นอกจากนั้นภาพลักษณ์และราคาก่อเข้าชมของทรัพยากรท่องเที่ยวก็มีส่วนในการดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมทรัพยากรท่องเที่ยวนั้น

2. ทรัพยากรท่องเที่ยวท้องมีเส้นทางขนส่งเข้าถึง (Accessibility) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยวที่ต้องมีเส้นทางหรือเครือข่ายคมนาคมขนส่งที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวนั้น ตลอดจนสามารถติดต่อเชื่อมโยงกันระหว่างทรัพยากรท่องเที่ยวหนึ่งกับอีกทรัพยากรท่องเที่ยวหนึ่งที่อยู่บริเวณ

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เมย์แพร์ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

ใกล้เคียง อีกทั้งต้องมีที่จอดรถหรือสถานีรถไฟ
หรือท่าเรือ หรือท่าอากาศยานเพื่อให้ธุรกิจการ
ขนส่งสามารถนำนักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยว
ยังทรัพยากรท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและ
ปลอดภัย

3. ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ
ของทรัพยากรท่องเที่ยวที่ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก
ความสะดวกให้บริการนักท่องเที่ยวที่เข้ามาอย่าง
ทรัพยากรท่องเที่ยวนั้น ให้ได้รับความ
สะดวกสบายและความประทับใจ ทำให้
นักท่องเที่ยวอยากระดูท่องเที่ยวนานวันขึ้น
ซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
หมายถึง สร้างสิ่งที่รองรับในการเดินทาง
ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเพื่อให้การเดินทาง
เป็นไปได้วยความสะดวกสบายและปลอดภัย
โดยปกติสิ่งอำนวยความสะดวกทางการ
ท่องเที่ยวเหล่านี้รูปแบบจะเป็นผู้จัดหาและ
พัฒนาเพื่อบริการแก่ประชาชนของตนเอง แล้ว
ถือเป็นผลผลลัพธ์ให้ในการให้บริการแก่
นักท่องเที่ยว

ระเบียบการวิจัย

1. การสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) เป็นการสนทนากับผู้วิจัยมุ่งจะได้
คำตอบจากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informants)

เป็นรายบุคคล โดยประดิษฐ์ศึกษา คือ ศึกษา
วิถีชีวิตกับการท่องเที่ยวในชุมชน กรณีศึกษา
บ้านบางพลับ จังหวัดสมุทรสงคราม ดังนั้น
ผู้วิจัยจะต้องตั้งคำถามที่มุ่งให้ได้คำตอบตรง
กับวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้ได้มากที่สุด
การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจะใช้การสอบถาม
เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงและเพียงพอต่อการนำไป
วิเคราะห์เชิงนโยบายผลการวิจัย การวิจัยครั้งนี้
ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง
(Semi-structured interview) คือ เป็นการ
ผสมผสานแนวการสัมภาษณ์แบบมาตรฐาน
และปรารามมาตรฐาน โดยมีการเตรียมแนว
คำถามไว้ล่วงหน้าและอาจถามเจาะลึก
นอกเหนือไปจากแนวคำถามได้ โดยพิจารณา
ตามสถานการณ์ในช่วงสัมภาษณ์ (สุรพงษ์
ไสยะเสถียร, 2545)

2. เอกสารจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ผู้วิจัย
ให้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและ
แนวคิดต่างๆ เกี่ยวกับการวิถีชีวิตกับการ
ท่องเที่ยวในชุมชนอย่างสร้างสรรค์

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key information) ใน
การสัมภาษณ์ครั้งนี้ คือ นายทรงยศ แสงดวงวัน
(ผู้จัดการชุมชนบ้านบางพลับ) และผู้ที่มาใช้
บริการจำนวน 15 คน ผู้วิจัยเลือกผู้ให้

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

สัมภาษณ์โดยการใช้หลักของการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยเลือกเชิงทฤษฎี ลักษณะของวิธีการนี้ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะเฉพาะของผู้ให้สัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า เพื่อให้ผู้สัมภาษณ์สามารถให้ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แนวคิดตามในการวิจัย

2. เครื่องบันทึกภาพและบันทึกเสียง เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์และใช้ในการสังเกต

3. อุปกรณ์เครื่องเขียนในการจัดบันทึก เช่น กระดาษจด ปากกา เป็นต้น

4. ตัวผู้วิจัย

คำตามในการวิจัย

1. เหตุผลของการจัดตั้งโอมสเตอร์

2. เกิดแรงบันดาลใจในการจัดตั้งโอมสเตอร์อย่างไร

3. กิจกรรมที่พัฒโน้มสเตอร์ส่งผลอย่างไรกับชุมชน

4. ที่พัฒโน้มสเตอร์บ้านสวนแสงตะวันแตกต่างจากที่อื่นอย่างไร

5. ที่พัฒโน้มสเตอร์บ้านสวนแสงตะวันมีความ

สร้างสรรค์และพิเศษอย่างไร

เหตุผลของการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. อาศัยอยู่บริเวณใกล้เดียว

2. ประกอบกิจการที่พัฒโน้มสเตอร์

3. บุคคลที่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของที่พัฒโน้มสเตอร์

การตรวจสอบความเชื่อมั่น

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยวิธีดังนี้

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยตรงจากวิธีการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ทรงยศ และตะวัน (ผู้จัดการชุมชนบ้านบางพลับ) และผู้ที่มาใช้บริการจำนวน 15 คน

2. การตรวจสอบด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) คือ การใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างกันเพื่อรวมข้อมูลเป็นเรื่องเดียวกัน เช่น ใช้วิธีการสังเกตควบคู่กับการขักถาน และพร้อมกันนั้นก็คือภาษาจากแหล่งข้อมูลเอกสารอีกด้วย

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บข้อมูลทุติยภูมิ

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือบพความ เอกสาร งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการดำเนินการศึกษาวิจัย โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา เพื่อให้ทราบถึงวิถีชีวิตกับการทำท่องเที่ยวในชุมชนอย่างสร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์อย่างไรกับชุมชน

2. การเก็บข้อมูลปฐมนิเทศ

ผู้วิจัยได้ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ นายทรงยศ แสงตะวัน (ผู้จัดการชุมชนบ้านบางพลับ) และผู้ที่มาใช้บริการจำนวน 15 คน โดยใช้การสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ จะทำการวิเคราะห์ไปพร้อมกับการเก็บข้อมูลโดยในแต่ละครั้งที่เข้าไปเก็บข้อมูลผู้วิจัยจะรวมรวมข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกหรือการถ่ายภาพบันทึกเสียง มาจัดแยกเป็นหมวดหมู่ตามประเด็นต่างๆ พิจารณาข้อมูลที่ได้ในแต่ละครั้งว่ามีความ

สมบูรณ์เพียงพอที่จะตอบคำถามได้หรือไม่ และหาข้อมูลเพิ่มเติมต่อไป เพื่อให้ข้อมูลมีความสมบูรณ์มากที่สุด

2. การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยวิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Description Analysis) โดยจะมีการวิเคราะห์ข้อมูลและบันทึกข้อมูลอย่างละเอียด จากการสัมภาษณ์และสังเกต จากนั้นทำไปจัดเป็นหมวดหมู่ แยกประเภท และวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวคิดและทำการสรุป

3. นำข้อมูลไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อความถูกต้องและครบถ้วน จากนั้นจึงจัดทำเป็นรายงานฉบับสมบูรณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์(กรณีศึกษาที่พักโนมส泰ยบ้านสวนแห่งตะวัน ชุมชนบ้านบางพลับ อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม)” ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ เอกสาร บทความ วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการเข้าไปสำรวจร่วมกิจกรรมจากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลในด้านต่างๆ

โนมส泰ยบ้านสวนแห่งตะวันนับเป็นการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพาะเป็นการ

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

ท่องเที่ยวที่มีจุดประสงค์สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาชุมชนที่เกี่ยวข้องให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินชีวิตของชุมชน มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างกลมกลืนกับวัฒนธรรม ตลอดจนภารกิจของคนในชุมชนบ้านบางพลับในรูปแบบของการศึกษาเรียนรู้ ชุมชนบ้านบางพลับใช้การจัดการเชิงท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นเครื่องมือในการรักษาความสมดุลระหว่าง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจาก การท่องเที่ยวในชุมชนเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ให้ได้มากที่สุด ทั้งในรูปแบบที่เป็นผลประโยชน์ตอบแทน ตามระบบบทุนนิยมและความยั่งยืนของการพัฒนาชุมชน

จากการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านบางพลับ ดำเนินการในลักษณะของคณะกรรมการ กลุ่มโดยสมาชิก โดยมีภาครัฐเข้ามาให้การสนับสนุนการดำเนินงาน โดยโอมสเตอร์บ้านสวนแสดงตะวัน เป็นสถานที่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์จริง โอมสเตอร์บ้านสวนแสดงตะวัน มีการนำหลักองค์ประกอบ 3A's มาเป็นหลักการจัดการหรือเป็นหลักในการบริหารที่พักริมโอมสเตอร์แห่งนี้ คือ

1. ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) การท่องเที่ยวต้องมีสิ่งดึงดูดใจอย่างใดอย่างหนึ่งในการดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยือนสถานที่นั้น ๆ ทางโอมสเตอร์บ้านสวนแสดงตะวันมีธรรมชาติ เป็นสิ่งดึงดูดใจที่สำคัญต่อนักท่องเที่ยวที่ต้องการความเป็นธรรมชาติ โดยโอมสเตอร์บ้านสวนแสดงตะวันตั้งอยู่ในชุมชนบ้านบางพลับซึ่งเป็นชุมที่เน้นการทำเกษตร และการอยู่กับธรรมชาติอย่างพอเพียงตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนบ้านบางพลับนี้มีความอุดมสมบูรณ์ และเหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวที่ชอบสัมผัสกับธรรมชาติ

2. ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีเส้นทางเข้าถึง (Accessibility) โอมสเตอร์บ้านสวนแสดงตะวันมีเส้นทางการเดินทางหรือการคมนาคมที่สะดวกสบาย มีป้ายบอกทางชัดเจน และเป็นเส้นทางที่ไม่มีความซับซ้อน เดินทางง่ายและอยู่ไม่ไกลจากตลาดน้ำอัมพวา นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและปลอดภัย

3. ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) โอมสเตอร์บ้านสวนแสดงตะวันมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ที่พัก อาหารและเครื่องดื่ม ที่จอดรถ ฯลฯ ที่จำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เมยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายและ
ความ ห้องพักของโขมสเตย์บ้านสวนแสงตะวัน
มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน และ
ปลดภัย

โขมสเตย์บ้านสวนแสงตะวัน มี
กิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาอย่าง
หลากหลาย คือ จัดการยานท่องเที่ยวในชุมชน
สืบสานประเพณีการตักบาตรตามมหายาน ล่องเรือ
ชมธรรมชาติของผู้คนดั้งเดิม ทางพระสังฆ
ทางเรือ เรียนรู้การเกษตรแบบผสมผสาน
การเกษตรเชิงอนุรักษ์ ชมการสาธิตการทำ
น้ำตาลมะพร้าว ชมและทดลองทำผลไม้กลับ
ชาติ ตื่นเต้นกับการตักกุ้งแม่น้ำ และ
เพลิดเพลินกับการดูนกนิดต่างๆ นอกจากรายการ
การจัดการผลผลิตในชุมชนยังเน้นในเรื่องของ
คุณภาพ คุณธรรม และคุณประโยชน์ ให้กับคน
ในชุมชนอีกชุมชนบ้านบางพลับเน้นการใช้ชีวิต
ตามวิถีชีวิตของชุมชนเป็นจุดขาย ไม่
เบียดเบี้ยนสิ่งแวดล้อมและเน้นความยั่งยืน
ให้กับสิ่งแวดล้อมรองรับความต้องการ
ท่องเที่ยวเป็นอาชีพรองของคนในชุมชน สวน
อาชีพหลักคือการเกษตรปลูกสารพิช และ
ชุมชนจะซ่วยกันคิด ช่วยกันตัดสินใจ ช่วยกัน
ทำ ก่อสร้างคือที่พักโขมสเตย์บ้านสวนแสง
ตะวันแห่งนี้เน้นการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

(Creative Tourism) ประวัติ ชีวิต
(Lifestyles) เป็นกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
เกี่ยวกับวิถีชีวิตการ ดำรงชีวิตหรือวิถีการ
พำนາหาภินของคนในชุมชนทองถิ่นหรือชาว
พื้นเมืองที่เน้นการศึกษาและเรียนรู้วัฒนธรรม
ของคนในชุมชน

ปัญหาที่พบในชุมชนบ้านบางพลับ
คือแหล่งท่องเที่ยวไม่มีความหลากหลายต่อ
ความต้องการของนักท่องเที่ยว อาจเป็นเพราะ
ชุมชนที่เน้นในเรื่องของการเกษตรเป็นสวน
ใหญ่ และอาจจะมีพื้นที่ของชุมชนอยู่ไม่มาก
แหล่งท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ จึงหาได้ยาก
ทรัพยากรท่องเที่ยวในชุมชนส่วนใหญ่เป็นการ
เรียนรู้ภูมิปัญญาการเกษตรของชุมชนเพียง
อย่างเดียว และพื้นที่ในการรองรับนักท่องเที่ยว
ยังคงมีอยู่อย่างจำกัด เพราะชุมชนบ้านบาง
พลับเป็นชุมชนเล็ก มุ่งเน้นการดำรงชีวิตที่เรียบ
ง่ายตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และ
เน้นการท่องเที่ยวการเกษตรเชิงอนุรักษ์มาก
เกินไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาระบบที่พัฒนาชุมชน ระบุว่า ชุมชนในประเทศไทย
ขาดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์(กรณีศึกษาที่
พัฒนาชุมชนบ้านสวนแสงตะวัน ชุมชนบ้าน
บางพลับ อำเภอบางคนที จังหวัด

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

สมุทรสงคราม) เป็นการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ปัจจุบันที่ใช้วิถี (Lifestyles) ซึ่งเป็นกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่เกี่ยวเนื่องกับวิถีชีวิตการดำรงชีวิตหรือวิถีการทามาหากินของคนในชุมชนทองถิ่น คือการที่นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมทำกิจกรรมกับคนในชุมชน ได้ศึกษาและเรียนรู้วัฒนธรรมต่างๆ ในชุมชน ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) เป็นการท่องเที่ยวแบบใหม่ที่ได้รับความนิยม ทำให้คนในชุมชนได้ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชุมชนชาติโดยรอบชุมชน และรักษาวัฒนธรรมอันดีงาม ในปัจจุบัน แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนมีบทบาทมากในกระแสการพัฒนาสังคม เพื่อเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตที่ฟุ่มเฟือยและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อให้สอดคล้องกับข้อจำกัดของชุมชนชาติมากยิ่งขึ้นทำให้ชุมชนบ้านบางพลับเป็นชุมชนการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) ที่เป็นต้นแบบให้กับชุมชนอื่นๆ และเนื่องด้วยโอมสเตอร์บ้านแสงตะวันชุมชนบ้านบางพลับ มุ่งเน้นการดำรงชีวิตที่เรียบง่ายตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และไม่เบียดเบี้ยนสิ่งแวดล้อม และเน้นความยั่งยืนให้กับสิ่งแวดล้อมชุมชนชาติ ซึ่งวิถีชีวิตกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ภายในชุมชน จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวที่ต้องการจะศึกษาเรียนรู้

วิถีชีวิตของคนในชุมชน วัฒนธรรม หรือแม้แต่การสัมผัสกับชุมชนชาติที่สวยงามของชุมชน ภูมิประเทศการจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) ของโอมสเตอร์บ้านสวนแสงตะวันมีรูปแบบการจัดการที่สำคัญดังนี้

1. ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งดึงดูดใจ (Attraction)

2. ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีเส้นทางเข้าถึง (Accessibility)

3. ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)

โอมสเตอร์บ้านสวนแสงตะวันเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวกำลังให้ความสนใจอย่างมาก เพราะเนื่องจากปัจจุบันกู้มนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีมากขึ้น ดังนั้นจึงทำให้การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย พぶว่า

1. อุปกรณ์ที่ร่วมทำกิจกรรมกับชาวบ้านในชุมชน ค่อนข้างเก่า ชำรุด ควรมีการซ่อมแซมและซ่อมบำรุงให้มีสภาพน่าใช้งาน

2. ฟื้นฟูและรักษาสภาพแวดล้อมบริเวณโดยรอบที่พักให้มีความสะอาดมากขึ้น

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. กลยุทธ์การดำเนินงานธุรกิจโอมสเต็ย
2. การพัฒนาธุรกิจโอมสเต็ยให้อยู่ในระดับ
สาคัญ
3. ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทำธุรกิจโอมส
เต็ยกับชุมชน

บรรณานุกรม

ไ划รัตน์ จากรุสมบัติ. (2551). นโยบายและ
การจัดการสิ่งแวดล้อม. พิมพ์ครั้งที่ 1. ปทุมธานี:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรุณิ โรมรัตนพันธ์. (2551). ทุนทางสังคม
กระบวนการทัศน์ใหม่ในการจัดการสิ่งแวดล้อม.
พิมพ์ครั้งที่ 1. นครปฐม: สำนักพิมพ์สิกส์เช็น
เตอร์.

ไพบูลย์ สามพ่วงบุญ. (2551). บทบาทของ
ผู้นำชุมชนหนองกลางดง ตำบลศิตาลดอย
อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต่อ
การพัฒนาชุมชน. คณะวิทยาการจัดการ,
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชนาเนตร ศสิตานนท์, นางสาววรรณภา มีก้า.
(2551). ผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมจาก
กิจกรรมการทำท่องเที่ยวตลาดน้ำยามเย็นของ
ชุมชนคลองอ้มพوا อำเภออ้มพوا จังหวัด

สมุทรสงคราม. คณะวิทยาการจัดการ,
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณัฐยา แสงอนุเชย, ปองพล ทัพพะปูรณะ, วิชัย
ดา หักกลาง. (2557). โครงการเรียนรู้:
ข้อมูลเพื่อจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อการ
เรียนรู้เชิงเกษตรในพื้นที่ชุมชนบ้านบางพลับ
จังหวัดสมุทรสงคราม. สาขาปรัชญาและภาษา
, มหาวิทยาลัยสยาม.

หัวหาญ ทวีเส้ง.(2555). การพัฒนาการ
ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์: กรณีศึกษา
ศูนย์กลางเศรษฐกิจนักเทศบาลนครยะลา.
สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยสง
ขลานครินทร์.